

Blikke, kommer jeg til det Resultat, at Statskassen ikke kan være tjent med at bibringe Nogen den Anskuelse, at Auktioner af den Art ikke ere i og for sig paalidelige og at de ikke blive fulgte til de give et virkeligt Resultat. Jeg er altsaa i det mærkværdige Tilfælde, at jeg ved denne Leilighed i Anskuelser stemmer med den Del af Udvalget, som jeg ellers ikke har nogen særlig Bævring eller Sympathi med (Tauber: Hør!). — Ja, derfor nævnte jeg det selv, for at det ærede Medlem kunde høre det. — Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den høitærede Ministers Uttring om Udmøntningen af 50-Drestykker. Jeg tror, det er en fuldkommen rigtig Rante, Udvalget har fremsat om, at der næres stor Trang til denne Skillemønt, og at jo før vi kunne faae den, desbedre var det. Jeg tror, at Cirkulationen allerede nu har den nye Mønt behov; der er en stor Vanstuelighed ved at faae Smaapenge under det nye Møntsystem, og denne Vanstuelighed forges i en særdeles stor Grad derved, at den mindste Deling af Kronemønt, som man nu kan tilveiebringe i Skillemønt, skal repræsenteres af 4 Mønter. Jeg er overbeviist om, at allerede som Forholdene nu stille sig, vilde et Beløb af 50 Ore i en Mønt virke saare heldigt, navnlig paa den mindre Handel, men forøvrigt ogsaa paa de fleste Folks daglige Liv, hvor det saa hyppig forekommer, at det ikke er muligt at skaffe en Krone vellet. Selv her i Kjøbenhavn kan det hænde mange Gange, at man maa gaa langt omkring for at faae en Krone vellet, og det burde dog ikke være Tilfældet. Jeg indrømmer, at det er rigtigt, at de Mønter, om hvis Forfærdigelse der er fattet Beslutning, gjøres færdige, sjøend der skrives til Udmøntningen af en ny Art Mønter; men jeg tror rigtignok, at saa snart der aabner sig Leilighed til at sysselsætte Mønter med den nye Art, saa vil ved den, som det hedder i Fortalerne, et længe og dybtfølt Savn blive afhjulpen; og jeg tror ogsaa, at Cirkulationen er fuldkommen i Stand til at absorbere dem, maa ske endog til at lade dem forsvinde paa den for Statskassen høist fordelagtige Maade, som vi nu have hørt, at Forsiklingerne ere forsvundne paa.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg tror ikke, at jeg forrige Gang har sagt, at de almindelige Indvendinger, jeg har gjort imod offentlige Auktioner i visse Tilfælde, ikke sik. Anvendelse paa det foreliggende; men jeg vilde nødig have mine Udtalelser forrige Gang forstaaede, som om jeg vilde sigte nogen bestemt Person eller enkelte Personer ved mine Udtalelser. Det var Grunden til, at jeg udtalte mig saa forbeholdt. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) havde Ret i at sige, at fordi jeg ikke gav den almindelige Bemærkning udtrykkelig Anvendelse paa dette Tilfælde, forelaa noget Saadant ikke her. Jeg maa være enig med Ud-

valget i — jeg tror, det er udtalt af Udvalget, og i alt Fald haaber jeg, at Udvalget vil være enig med mig deri — at Undersøgelsen af dette Spørgsmaal ret egentlig bliver Statsrevisionens Opgave, og jeg holder mig forviist om, at jeg, dersom der reises nogen Tvivl om, at Finantsministeren i dette Tilfælde har handlet ikke alene forsvarlig, men med fuld Bæretagelse af Statens Interesse, vil lige over for Statsrevisionen være i Stand til at fremlægge fuldgylbtigt Bevis i saa Henseende, et Bevis, som jeg ikke vil føre i denne Sal.

Bæretagen: Til de Grunde, der bleve anførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) for at udbræge 50-Drestykker, skal jeg blot tilføje en Grund endnu, og det er den, at Sverig har disse 50-Drestykker. Naar de komme hertil enkeltvis, vandre de omkring som fremmede Mønter, blive ikke kjendte af Almenheden og blive undertiden forveklede med Kroner. Det forekommer mig, at det, naar en Magt, der har Møntkonvention sammen med os, har denne Mønt, ogsaa vilde være ønskeligt, at vi faae den.

Ordføreren (Berg): Den meget ærede Ministers velvillige Udtalelser angaaende det andet Punkt i Betænkningen vedkommende Arresten, maa Udvalget være vel tilfreds med. Jeg skal kun bemærke, at det ikke blot er Forsvarsministeren, som vil have med denne Sag at gjøre. Jeg antager nemlig, at hans Interesser ville falde sammen med en heldig Løsning af dette Spørgsmaal, hvilket ogsaa allerede for en halv Snes Aar siden er viist af Krigsbestyrelsen. Men der er ogsaa et tredie Ministerium, hvis Bistand man maa ønske til Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, og det er Indenrigsministeriet. Jeg nærer det Haab, at den Opmærksomhed, som den meget ærede Finantsminister har skænket dette Spørgsmaal, vil lede ham til ogsaa at udøve nogen Indflydelse paa at faae Indenrigsministeren til at yde sin Hætt i den forøgede Virksomhed, som er nødvendig for at løse et Spørgsmaal, der har saa stor Betydning for et meget stort Antal Beboere. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er reist angaaende Østersbankerne, skal jeg udtale, at Hvertallet eller det Tal, der ikke har kunnet finde sig tilfreds ved Ministerens Udtalelser eller ved, hvad der er fremkommet derom, med god Grund har udtalt sig i Betænkningen paa den Maade, som det har, og at man med dette Udtryk tror at være kommen den ærede Finantsminister saa meget imøde som muligt. Da man ikke ønsker — og det kan jeg finde rigtigt nok — nærmere at komme ind paa Sagens Details, som vanskeligt forhandles i en Debat, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke tror, at den meget ærede Finantsminister vil se sig istand